

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

﴿1﴾ الْحَاقَّةُ

یه کیکه له کنای روژی قیامت نه گهینهیت که لهو روژه
خوای گه حق و راستی بهتواوی دهچه .

﴿2﴾ مَا الْحَاقَّةُ

نهو جا پرسیار دهکاو زیاتر گرنگی نهو روژه خاته به .

﴿3﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

جا تو چوزانی نهی پیغهمبهر نهی نادهمیزاد، نهو روژه چیهو چونه
چ تنگانیهکه .

﴿4﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

( ) قهومی ( ) ( ) قهومی (هود) بروایان به روژی قیامه
نهبوو، به درویان دهخته .

﴿5﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

( ) مان به نگیکی سامناکی گه ی توقینهر له .

﴿6﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

( ) یش به رهشهبایهکی ساردی بههیزی ویرانکهر له .

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿7﴾

حهوت شهو و ههشت رۆژ ههلی کرده سهریان، به وام و بههیز
تبینی (نهگهر لهوی بویتایه) نهو خهلهکه ههموو لال و پال لئی دهکه
هه كه قهدی دارخورمای بوش، چون بهئاسانیی دهکهوئیت و شه

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿8﴾

ئایا دهبینی کهسیان مابئیت و کهسیان رزگاری بووبی؟!

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿9﴾

فیرعهون و نهوانهی پیش نهویش له رهوشت نزمهکانی قهومی ( )
تاوانی زوریان نه

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿10﴾

ههریهکئیک لهوانه سهرپیچی و سهرکهشییان نواند بهرانبهر پیغهمبهری
په ردگاریان، خوایش زور به تووندی لهناوی بردن.

إِنَّا لَمَّا طَعَى الْمَاءَ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿11﴾

ئیمه کاتئیک که ئاو له
له کهشتیدا هه

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿12﴾

تا بیکهنه یادگاری و بیدار که بو نهوانهی که نی دهزگای
بیستنی هوشیارن.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿13﴾

جا هر کاتیک به کجار فوو کرا به ( ) ...

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿14﴾

وی و کیوه کان هه لگیران و یهک کهر هت دران به یه کدا.

فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿15﴾

ئهو روژ ه ئیتر (قیامه) به

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿16﴾

ئاسمان هه مووی شهق و په بیټ و لیکده تر ازی و شل و شو ل

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿17﴾

فریشته کان له گوشه و کهناری (جیهانی نوی) تهختی
فهر مانر هه وایهتی په ردگارت ئهو روژ ه له لایهن ههشت فریشته ی
تایبهتی ه، یا هه (سته فریشته) به سسر سه ریانه هه لگیراوه
پراوه

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿18﴾

ئهو روژ ه ئیتر ده برین بو به (ی حه)، هیچ شتیک له نهینی و
کانتان شاراوه نیه.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا أَدْرَأْتُ كِتَابِيَّةً ﴿19﴾

جائے نامہ کی کردہ کانی درایہ سستی راستی، (بہ دلخوشیہ کی بی
بہ ہاؤہل و ناسیاوانی) : ہائے تا نامہ کی کردہ کانم
بخویننہ و تہماشای بکہ .

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ ﴿20﴾

من کاتی خوئی دلنیا بووم و (مزانی) کہ بہم لیپرسینہ گہ !!

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿21﴾

بئیرئہ (بہختہ) (له ژیانیکی پر له شادیی و کامہر انیدا دہژی کہ
زور پیی رازیہ.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿22﴾

لہ بہہشتی بہ (لہ باخاتی سہر لوتکہی چیاو لاپالی
شاخہکاندا لہناو کوشک و تہ کاندا ژیان دہباتہ سہ).

قُطُوفَهَا دَانِيَةً ﴿23﴾

(میوہہاتی زور بہ ختہکانیہ) شوربوۓ و لیگردنہ ی ناسانہ
لہ ست رہس دایہ.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿24﴾

(ئینجا پییان دہ) (: بخون و بخونہ نوشتان بیت، بہہوی
ستپیشکھریتان لہ روژگاری رابردوودا.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ ﴿25﴾

بہلام ئہ ی نامہ کی کردہ کانی دہدریتہ سستی چہپی دہلایت: خوژگہ
نامہ کی کردہ کانم ہہ رنہگرتایہ.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ ﴿26﴾

هەر نه انیایه لئیر سینه م چون ده .

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ﴿27﴾

خوزگه مردنه کهم یه کجاری بوایه (ئاوا زیندوو نه کرامایه ته).

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ﴿28﴾

ئه ته، ئهو مال و سامانهی که بووم، فریام ناکه (به لکو ته ته).

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ﴿29﴾

ئه سه لاتهی که بووم له ستما نه ماو له)
سه ربازو، ئاسایش و پوولیس... هتد نه .

حُذُوهُ فَغُلُوهُ ﴿30﴾

(ئهوسا ئیتر فه) ی بیگرن و کووت و زنجیر له
و قاچ و ملی بنالینن.

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ ﴿31﴾

له ودوا به و دۆزه خ راپیچی بکهن و بیبهن و بیخه نه ناوی.

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿32﴾

پاشان به زنجیریکی هفتا گهزی بیبه سنه (به ستون و پایه کانی ناو
دۆزه خه).

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿33﴾

چونکه نهمه کاتی خوئی ئیمان و باوهری بهخوای گه نه (بهتهمای زیندووووننه و لپیرسینه نه).

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿34﴾

هانی کەسی نه دا که ن و خوراک ببهخشن به ههژارو بینهواکان (ههر خهمی خوئی و دارودهستهی خوئی بوو).

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿35﴾

ئههرۆ ئیتر ئالیره هیچ پهناو پشتیوانیکی نیه.

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿36﴾

خوراکیشی جگه له کیم و زوخاوی داچۆراو نیه.

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِرُونَ ﴿37﴾

که، کەس نایخوات، جگه له .

فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿38﴾

سویندم بهو شتانهی که بینن (به).

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿39﴾

به ش که نایبینن و (نادیارن).

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿40﴾

ئهم قورئانه له زاری پیغه مبهریکی بهریزه (پیتان رادهگهیه یاخود له ریگهه فرستادهیهکی بهریزه) (که ئیلی فریشتهیه).

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿41﴾

(دُنیا بن کہ ئەم قورئانە) گوفتاری شاعیر نیە، ئە بۆ زۆر کہ
پر دینن؟!

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿42﴾

گوفتاری فالچی و زیوانیش نیە، ئە بۆ زۆر کەمتان یاداوهری
!

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿43﴾

بەلکو ئە رئانە لە لایەن پە رڭاری جیهانەکانە وانەکراوە
تە .

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿44﴾

ئەگە (محمد صلی الله علیه) هەندیک قسە م ئیمە
هە بە .

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿45﴾

بەهیزو دەسەلاتی خۆمان دەیگرین.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿46﴾

لە گی دلی دەپچرینین و (یمیرینین).

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿47﴾

ئەوسا کەستان ناتوانن فریا کەون و لە ستی ئیمە رزگاری بکە .

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿48﴾

بهر استی ئەم قورئانه یاداوهری و یادخستنه یه بۆ پارێزکاران و

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿49﴾

ئیمه زانین که له دا کهسانیک ههمن و پهیدا ده (ئهم قورئانه)
به درۆ دهخهنه .

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿50﴾

(به لاه له رۆژی خۆیدا) ئەم قورئانه بێته هۆی ئاهو نالهو پهشیمانیهکی
بی سنور بۆ بی باوهران.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿51﴾

بهر استی ئەم قورئانه حهق و راستهقینهیهکی دنیابهخشه (به ئیمانداران).

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿52﴾

تۆش (ئهی پێغه مبههر صلی الله علیه وسلم، ئهی ئیماندار) تهسبیحات و
ستایشی په ردگاری مهزن و گه ت بکه پیروژهکانی با
ههمیشه ویردی سه